

Bryssel den 31 oktober 2014
(OR. en)

14949/14

**Interinstitutionellt ärende:
2013/0045 (CNS)**

**FISC 181
ECOFIN 1001**

RAPPORT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	14576/14 FISC 168 ECOFIN 952
Komm. dok. nr:	6442/13 FISC 28 ECOFIN 112 - COM(2013) 71 final
Ärende:	Förslag till rådets direktiv om genomförande av det fördjupade samarbetet på området för skatt på finansiella transaktioner – Lägesrapport

I. INLEDNING

1. Den 28 september 2011 lade kommissionen fram ett förslag till rådets direktiv om ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner och om ändring av direktiv 2008/7/EG. Vid rådets möten den 22 juni och den 10 juli 2012 liksom vid Europeiska rådets möte den 28–29 juni 2012 konstaterades att det fortfarande fanns grundläggande skillnader i synen på huruvida ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner behövs på EU-nivå och att förslaget under överskådlig framtid inte skulle få enhälligt stöd i rådet.

2. På begäran av elva medlemsstater (Österrike, Belgien, Estland, Frankrike, Tyskland, Grekland, Italien, Portugal, Slovenien, Slovakien och Spanien) förelade kommissionen rådet ett förslag om bemyndigande att inleda ett fördjupat samarbete på området för skatt på finansiella transaktioner. Den 14 februari 2013 lade Europeiska kommissionen fram ett förslag om införande av en skatt på finansiella transaktioner inom ramen för ett fördjupat samarbete. Det föreslagna direktivet överensstämmer i fråga om tillämpningsområde och syfte med det ursprungliga förslaget om skatt på finansiella transaktioner som kommissionen lade fram i september 2011 och avser genomförande av det fördjupade samarbetet på området för skatt på finansiella transaktioner, i enlighet med rådets bemyndigande av den 22 januari 2013, som lämnades efter det att Europaparlamentet den 12 december 2012 gett sitt godkännande.
3. Den behöriga rådsarbetsgruppen har därefter diskuterat förslaget.
4. Vid Ekofinrådets möte den 6 maj 2014 gjorde ministrar från tio medlemsstater som deltar i samarbetet ett gemensamt uttalande där de huvudsakligen säger att
 - a) dessa medlemsstater har för avsikt att skapa ett harmoniserat system för beskattning av finansiella transaktioner, arbeta tillsammans med icke-deltagande medlemsstater och senast i slutet av 2014 komma fram till hållbara lösningar,
 - b) skatten på finansiella transaktioner bör införas successivt, med beskattning av transaktioner i aktier och vissa derivat som ett första steg (senast i slutet av 2015); när vederbörlig hänsyn har tagits till de ekonomiska konsekvenserna kommer andra steg att genomföras,
 - c) medlemsstater som redan har gått längre med en nationell skatt på finansiella transaktioner ska ha rätt att bibehålla denna.

II. ARBETSLÄGE OCH KVARSTÅENDE FRÅGOR

5. Med utgångspunkt i detta har det italienska ordförandeskapet fortsatt förhandlingarna, och arbetsgruppen för indirekt beskattning har mötts två gånger (den 15 juli och den 7 oktober) för att diskutera möjliga lösningar på de kvarstående frågorna.
6. Framför allt har de deltagande medlemsstaterna kontinuerligt bekräftat att de är eniga om att skatten på finansiella transaktioner måste införas successivt, så att skattens ekonomiska konsekvenser på marknaderna kan bedömas innan tillämpningsområdet utvidgas.
7. Det italienska ordförandeskapet har därför huvudsakligen inriktat sina insatser på att
 - fastställa omfattningen av de transaktioner som skulle utgöra tillämpningsområdet för skatten på finansiella transaktioner i den första fasen, och
 - försöka nå enighet om den grundläggande beskattningsprincip som skulle tillämpas på skattens hela struktur.
8. Mätbara framsteg har gjorts när det gäller att jämkä samman medlemsstaternas åsikter om tillämpningsområdet för skatten på finansiella transaktioner; tillämpningsområdet avseende derivat och beskattningsprincipen är dock fortfarande viktiga kvarstående frågor som hindrar ordförandeskapet från att lägga fram en kompromisstext som skulle leda fram till en överenskommelse (se del III i denna rapport).

a) *Beskattning av transaktioner i aktier och relevanta undantag från skatteplikten*

9. När det gäller aktier har de kategorier av finansiella produkter som ska räknas som beskattningsbara transaktioner identifierats och fastställts på expertnivå; viss teknisk finjustering återstår dock fortfarande.
10. Dessutom har ett antal deltagande medlemsstater begärt manöverutrymme att kunna undanta mindre företags transaktioner i aktier från skatten på finansiella transaktioner. Ordförandeskapet, som försöker tillmötesgå detta önskemål och beakta de skillnader i storlek som finns mellan inhemska marknader, och samtidigt få till en lämplig harmoniseringsnivå, har föreslagit följande lösningar, som de flesta delegationerna kan godta.

Medlemsstaterna skulle få undanta transaktioner i noterade aktier vars sammanlagda börsvärde är lägre än en viss procentsats av den berörda medlemsstatens totala börsvärde vid ett datum nära slutet av föregående år.

11. Ett antal deltagande medlemsstater vill helst inte beskatta transaktioner i aktier i icke börsnoterade företag. Ordförandeskapet menar att bästa möjliga lösning för att tillgodose detta önskemål kan vara följande:

Medlemsstater kan välja att beskatta icke börsnoterade aktier i sina företag. En gemensam metod för beskattning av transaktioner i icke börsnoterade aktier skulle omfattas av direktivet, i enlighet med den metod som används för transaktioner i börsnoterade aktier.

III. VIKTIGA KVARSTÅENDE FRÅGOR

12. Följande viktiga kvarstående frågor, som måste lösas om mål och tidsfrister i det gemensamma uttalandet ska kunna iakttas, finns fortfarande:

a) Beskattning av derivattransaktioner

13. Då beskattning av vissa derivat är något som tas upp i det ovannämnda gemensamma uttalandet har det italienska ordförandeskapet fokuserat på att identifiera de kategorier av derivat där transaktionerna skulle utgöra ett "första steg" mot en skatt på finansiella transaktioner.
14. För att förbättra samsynen kring de olika derivatkategoriernas särdrag och de potentiella ekonomiska konsekvenserna av en beskattning har ordförandeskapet också uppmanat tekniska experter vid Europeiska centralbanken att belysa de potentiella problem som följer av en beskattning av olika derivatkategorier i fråga om effekterna på den monetära politiken och finansmarknaderna.
15. De flesta deltagande medlemsstaterna förespråkar, som ett första steg mot ett införande av en skatt på finansiella transaktioner, en beskattning av derivattransaktioner som baseras på en underliggande tillgång som omfattas av tillämpningsområdet för skatten på finansiella transaktioner (dvs. förespråkar detta när transaktionerna i dessa underliggande tillgångar omfattas av skatten på finansiella transaktioner, t.ex. – för aktiederivat – när transaktioner i dessa aktier kommer att omfattas av tillämpningsområdet för skatten på finansiella transaktioner). Detta förfaringssätt skulle användas så att man i så stor utsträckning som möjligt kan förhindra snedvridning av finansmarknaderna och skatteflykt, som skulle uppstå eftersom det är relativt lätt att flytta handeln från transaktioner i aktier till skattefria derivatinstrument som liknar dem, i de fall då derivaten inte omfattas av tillämpningsområdet för skatten på finansiella transaktioner.

16. Dessutom har vissa medlemsstater betänkligheter när det gäller en beskattning av räntederivatinstrument, åtminstone i den första fasen av skatten på finansiella transaktioner. Med tanke på att dessa instrument är kopplade till marknaden för statsobligationer och också används för penningpolitiska åtgärder skulle medlemsstaterna hellre vänta med att beskatta dessa till ett senare skede, och i stället börja med andra derivat.
17. Framför allt har vissa medlemsstater också sagt sig föredra en beskattning av transaktioner i särskilda typer av kreditswappar, medan vissa andra delegationer vill att aktiederivat undantas.
- b) Tillämpning av emissionsprincipen och hemvistprincipen vid definition av skatten*
18. När det gäller beskattningsprinciper finns det en viss grad av enighet om att använda en kombination av emissions- och hemvistprincipen, även om man fortfarande inte är överens om hur detta mål ska uppnås.
19. En grupp deltagande medlemsstater föredrar det upplägg som finns i kommissionens förslag, dvs. tillämpning av hemvistprincipen, kompletterat med emissionsprincipen som en sista utväg. Hemvistprincipen skulle tillämpas på grundval av etableringsort för de parter som utför den beskattningsbara transaktionen. Denna grupp deltagande medlemsstater anser att ett sådant system skulle vara ett lämpligare sätt att uppnå målen i kommissionens förslag, särskilt syftet att se till att finansinstitut bidrar i rimlig utsträckning. Detta upplägg ses också som mer rättvist i fråga om inkomsteffekter för olika deltagande medlemsstater, eftersom det skulle vara mindre ofördelaktigt (i jämförelse med emissionsprincipen) för medlemsstater som inte har så många emittenter.

20. Ett antal andra deltagande medlemsstater förespråkar dock emissionsprincipen: enligt den principen skulle skatten tas ut på grundval av emittentens etableringsort. De hävdar att detta förfaringssätt bättre skulle säkra ett effektivt införande av skatten, förenkla tillämpning och uppbörd och undvika större risker för att de finansiella transaktionerna flyttas utanför området för skatten på finansiella transaktioner jämfört med hemvistprincipen, som är den skatt som tillämpas oberoende av var den beskattningsbara transaktionen utförs eller var de parter som utför transaktionerna befinner sig.
21. För att nå en kompromiss har ordförandeskapet undersökt möjligheten att kombinera tillämpningen av emissionsprincipen med en inkomstfördelningsmekanism som ska se till att skatten på finansiella transaktioner fördelas mellan deltagande medlemsstater, med beaktande också av andra parametrar (hemvistprincipen, en kombination av hemvist- och emissionsprincipen eller ekonomiska drivkrafter). Resultatet skulle vara att de inkomster som de deltagande medlemsstaterna uppburit på basis av emissionsprincipen skulle fördelas på grundval av andra parametrar (hemvistprincipen, en kombination av hemvist- och emissionsprinciperna, andra ekonomiska parametrar).
22. Ordförandeskapet har föreslagit tre möjliga metoder för fördelning av inkomster mellan deltagande medlemsstater:
- Två metoder skulle komplettera emissionsprincipen (som skulle vara principen för beskattning) med inslag av hemvistprincipen (för fördelning av inkomster mellan deltagande medlemsstater).
 - Den tredje metoden skulle kombinera emissionsprincipen (som återigen skulle användas för fastställande av beskattning) med en ekonomisk drivkraft (BNI, befolkningsmängd, etc.) som skulle vara grunden för en omfördelning av de inkomster som uppburits av de elva medlemsstaterna.
23. Delegationerna har dock inte kunnat enas om en lösning för inkomstfördelning som skulle vara godtagbar för alla.

IV. VÄGEN FRAMÅT

24. Efter diskussionerna i Coreper den 30 oktober 2014 uppmanas rådet att
- a) notera de framsteg som hittills uppnåtts,
 - b) ange vägen framåt så att de frågor som anges i denna rapport kan lösas, och
 - c) ge arbetsgruppen för indirekt beskattning och Coreper i uppdrag att färdigställa kompromisstexten till rättsakt.
-